

Nils-Aslak Valkeapää

NAP, ÉDESAPÁM

115. álmokat álmodni jöttem
csupán

álmok
álmodom jövetelük

116. a tudás ezen oldalán
nem tudok
nem érzek

szél szenderül
amint a nap halad fölfelé

117. nincs nálam semmi
még a szavak is
légbe röppennek

118. álmaim
álmaim vannak

gazdag élet

119. honnan nekem ez a lélek
madárlélek

repülni repülni

ráadásul
amint indulok
oly nehéz ezeket itt hagyni

még a levegőben sincs
ösvény
megmutatni
hová repültem
létben voltam-e egyáltalán

120. tavasz

az éledő jójka
vidítja kedvem virágzásra

140. kell
mennem kell

a dombon is túlra

141. taposom e köveket
kőrákásokat

talpak
mint kövek

magam is
kő
mi gördül
hangot ad

142. nyárejben
partszegély köveit
vallatom

és ők válaszolnak
nyelvük nem értem

143. várván
de mit várván

évről évre

144. létezni

és elfeledni
azt

145. hogyan meséled el
a csöndet

146. leülök
keresztbe tett lábak
nézelődöm

kitaszítom a szavakat
gondolatokat
emlékeket
érzéseket

hogymint természet
hangok
illatok

teljesen át

147. szavak nélkül
gondolkodom
képekkel
érzésekkel
illatokkal

148. nem én vagyok én
szél tarhegy tenger ég
tűz víz
élet

ezek
és tőlük eltérők
vannak
én meg
a legjobb indulattal

149. nézem
kutyák csonton veszezszenek
kismadarak
elűzik a többieket
fészkeik közeléből

ők is

DOMOKOS Johanna fordítása

Nils-Aslak Valkeapää a modern számi költészet, zene és képzőművészet megteremtő zsenije. 1943-ban született Számiföld (Lappföld) finnországi részén, és 2001-ben halt meg. Egy pamfletet (1971), egy drámát (1995) és kilenc nagyszerűen illusztrált verseskötetet publikált. 1988-as, *Beaivi, Áncázan* („Nap, Édesapám”, 1997) című kötetéért 1991-ben az Északi Irodalmi Díjjal jutalmazták. A közölt versek ebből a kötetből származnak.